

Vtis dijakinj

V petek, 23. 9., smo se dijaki nekaterih oddelkov tretjega letnika v okviru predmeta sociologija udeležili projekta Živa knjižnica. Kot ime projekta lepo opisuje, smo se pogovarjali s knjigami – ljudmi, ki jih je življenje drugače zaznamovalo in s svojo izkušnjo srečno živijo. Za pogovor nam je bilo na voljo veliko ljudi: upokojenka, gej, izseljenec, rejnica, vegan. Z mano je svoje izkušnje delila gospa, ki je v svoji mladosti trpela za bulimijo, kasneje v obdobju odraščanja pa ugotovila, da je biseksualna. Z zanimanjem sem ji prisluhnila, saj se mi zdi, da sta obe temi, o katerih je govorila, tabu temi v našem okolju, o njih redko slišimo kaj pozitivnega, spodbudnega. Z njene perspektive sem lahko spoznala, da je kljub vsem predsodkom, ki jih ima naša družba, normalna oseba, ki živi normalno življenje, čeprav se morda v tradicionalnem okolju ljudje s tem ne morejo sprijazniti. Prav tako mi je odprla oči glede motenj hranjenja – prej sem mislila, da oseba, ki trpi za tem, noče priznati, da ima težavo, a sem izvedela, da le ni vse tako črno-belo.

Čas za pogovor je prehitro minil. Zdi se mi, da je bila to enkratna izkušnja, se povsem sproščeno pogovarjati o takih temah z ljudmi, ki s tem živijo. Gotovo bi se tega še enkrat z veseljem udeležila ter prisluhnila še življenjskim zgodbam drugih ljudi, saj menim, da so njihove izkušnje neprecenljive.

Ana Čuk, 3. B

V petek, 23. 9., sem se udeležila projekta Živa knjižnica na glavnem trgu. Izmed vseh me je najbolj zanimala zgodba rejnice, s katero sem se tudi pogovarjala. Seznanila me je z mnogo tako zanimivih kot pretresljivih stvari. Njen strasten način pripovedovanja me je pritegnil k poslušanju njenih osebnih izkušenj. Rejnica mi je razložila, kako imajo zlorabljeni otroci v sebi nenehen strah, posledično pa več ne ločijo resnice od svojih neprijetnih spominov.

Karin Florjančič, 3. K